

2. World heritage at risk amid Ukraine war, U.N. cultural agency says. *Reuters*. 01.04.2022. URL: <https://www.reuters.com/world/europe/world-heritage-risk-amid-ukraine-war-un-cultural-agency-says-2022-04-01/>
 3. Damaged cultural sites in Ukraine verified by UNESCO. 17.07.2022. URL: <https://www.unesco.org/en/articles/damaged-cultural-sites-ukraine-verified-unesco>
 4. Мапа культурних втрат. URL: <https://uaculture.org/culture-loss/>
 5. Український культурний фонд URL: <https://ucf.in.ua/>
 6. Зруйнована культурна спадщина України. Міністерство культури та інформаційної політики України URL: <https://culturecrimes.mkip.gov.ua>
 7. Журавель Д. Повоєнне відновлення культурної спадщини: яких фахівців потребуватиме країна. URL: <https://shotam.info/povoienne-vidnovlennia-kulturnoi-spadshchyny-iakykh-fakhivtsiv-potrebuvatyme-kraina/>
-

Марія РЕШКО

*студентка другого курсу освітньої програми
«Суспільне і приватне врядування»,
НаУКМА*

ОСОБЛИВОСТІ СОЦІАЛЬНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ БІЖЕНЦІВ У ДЕРЖАВАХ ЄВРОПИ (НА ПРИКЛАДІ ФРН)

Ключові слова: соціальне забезпечення біженців, міграційна політика, міграційна криза, російсько-українська війна.

Метою є визначення засад функціонування соціального захисту біженців в Європі, зокрема в Німеччині, та розглянути переваги та недоліки соціального захисту такої категорії населення на прикладі міграційної кризи в Німеччині, спричиненою повномасштабним вторгненням РФ в Україну.

Європейські держави прийнято вважати взірцем у політичному, економічному, правовому та соціальному контексті. Проте, незважаючи на ефективне функціонування усіх вище зазначених сфер, ці країни періодично потерпають від міграційних криз.

Європа стикалася з проблемою масового міграційного руху суспільства ще до початку Другої світової війни.

Біженство, для приймаючих країн, розглядається з точки зору надання соціальних послуг, тим хто цього потребує. Цікавим є те, що серед європейських країн існує категоризація соціальних послуг від держави.

«Так, в межах ЕС існують чотири моделі надання соціальних послуг: Скандинавська модель, яка базується на принципах універсалізму, де провідну роль у наданні соціальних послуг відіграє держава; модель сімейного догляду у Середземноморських країнах (Греція, Кіпр), де відповідальність покладається здебільшого на сім'ю та близьких; модель Беверіджа (або «перевірки потреб») у Великобританії та Ірландії, де держава винаймає організації, які надають допомогу та соціальні послуги; Північноєвропейська субсидіарна модель (Німеччина, Австрія, Нідерланди), де велику роль відіграють неурядові організації, які отримують державну підтримку у наданні допомоги» [1, с. 83].

«Німеччина вважається країною, яка твердо пропагує ідеали гуманності, відповідальності та політики «відкритих дверей» [2, с. 140].

З початком повномасштабного вторгнення РФ в Україну, Німеччина увійшла в список країн з найбільшою кількістю українських біженців, налічуючи станом на 2 січня 1 045 854 осіб з українським громадянством. Вона є прикладом держави, що заощаджує власні ресурси задля швидкої інтеграції біженців в суспільство. Найбільшою відмінністю Німеччини від інших європейських країн у питаннях щодо міграційної політики стосовно біженців, є зацікавленість держави в тому, аби надати усі інструменти для подальшого самостійного забезпечення власних потреб якомога швидше. Для цього створюється велика кількість мовних та інтеграційних курсів, центрів, а також інших соціально-культурних заходів, спрямованих на ознайомлення з німецькою культурою. Окрім цього, Німеччина надає безкоштовну медичну страховку, соціальні виплати на житло та на інші персональні потреби.

Аналізуючи становище українських біженців в Німеччині, переваги є очевидними, адже зусилля держави спрямовані на забезпечення таких осіб усім необхідним задля нормального комфортного існування. Проте, навіть у такій, здавалося б, досконалій системі існують недоліки. По-перше, застаріла система бюрократії та відсутність будь-яких цифрових послуг. Не налагоджена внутрішня комунікація між інституціями, які займаються питанням біженців, значно уповільнює оформлення документів та отримання соціальної допомоги. По-друге, незнання багатьма українцями німецької мови і в свою чергу з боку інституцій відсутність працівників та перекладачів, що спілкуються англійською мовою, унеможлиблює ефективну комунікацію між обома сторонами. Це послаблює позицію біженців, адже вони не мають можливості володіти релевантною інформацією.

Висновки. Повертаючись до першочергового завдання цієї роботи, бачимо, що, попри високий рівень розвитку Європи, досі існують певні проблеми в окремих аспектах щодо соціального забезпечення біженців. Таким країнам варто звернути увагу на перебіг процесу оформлення

біженства, вдосконалюючи його за допомогою цифровізації та інших технологій для подолання мовного бар'єру.

Список використаних джерел

1. Сай Д. В. Сучасні тенденції розвитку соціального забезпечення та соціальної роботи в Європейському Союзі. URL: <https://eugov.chmnu.edu.ua/wp-content/uploads/2016/05/Сучасні-тенденції-розвику-соц-забезпечення-в-ЄС.pdf>

2. Гребнік Я. Політична реакція країн ЄС на міграційну кризу. *Теорія та методика навчання суспільних дисциплін: науково-педагогічний журнал*. 2018. С. 139–142. URL: <https://repository.sspu.edu.ua/bitstream/123456789/5493/1/Grebnik%20Y..pdf>

3. Погоріла І. У Німеччині заявили, що вичерпали можливості приймати біженців з України. URL: <https://www.unian.ua/world/mozhливosti-frn-priymati-bizhenciv-z-ukrajini-na-mezhi-12100386.html>

Дар'я ШУЛЬГА

*студентка першого курсу освітньої програми
«Суспільне і приватне врядування»,
НаУКМА*

РОЗВИТОК ТУРИСТИЧНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УКРАЇНІ У ПОВОЄННИЙ ПЕРІОД

Ключові слова: розвиток, туристи, інвестиції, потенціал, сервіс, туристичні об'єкти, національна економіка.

Мета дослідження. Визначення особливостей функціонування суб'єктів туристичної діяльності на ринку туристичних послуг України в повоєнний період.

Туризм в Україні залишається однією з важливих галузей національної економіки. Він виконує роль джерела доходів для країни, тому що забезпечує заробітну плату для багатьох людей та посилює економічний розвиток регіонів [1]. Але під час війни, яка триває з 2014 року, ця сфера зазнала сильних утисків. Воєнний конфлікт спричинив складну економічну та політичну ситуацію в країні, що вплинула на туристичну галузь.

«Початок повномасштабного вторгнення змусив українців майже повністю забути про туризм. Замість подорожей поїздки за кордон стали